

РЕШЕНИЕ

№ 902

гр. Бургас, 26.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ХЛШ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: ЯНА Д. АТАНАСОВА -
МИТЕВА

при участието на секретаря **ВИОЛЕТА К. ДИМОВА**
като разглежда докладваното от ЯНА Д. АТАНАСОВА - МИТЕВА
Административно наказателно дело № 20232120203120 по описа за 2023
година

Производството е образувано по повод жалба на „БРАВО - МП“ ЕООД, ЕИК: 147245477, със седалище и адрес на управление: *****, против Наказателно постановление №358-F508941/31.05.2023г., издадено от заместник - директор на ТД на НАП гр.Бургас, с което на основание чл.355, ал.1 от КСО, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.5, ал.4, т.2 от КСО, във връзка с чл.2, ал.2 и чл.3, ал.3, т.1 от Наредба № Н-8/29.12.2005г. на МФ.

С жалбата се иска отмяна на обжалваното наказателно постановление, като се излагат доводи за липса на осъществен състав на нарушение към датата на издаване на АУАН, за съставяне на ката и НП извън законоустановените срокове за това и липса на задължителни реквизити на постановлението. Навеждат се и аргументи в насока маловажност на допуснатото нарушение. В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призван, не изпраща представител.

За Административно - наказващият орган, се явяват юрисконсулт Ч., надлежно упълномощена, която оспорва жалбата. Моли за потвърждаване на наказателното постановление и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН (НП е било връчено на представител на жалбоподателя на 20.06.2023г., а жалбата е депозирана на 30.06.2023г.). Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално **допустима**. Разгледана по същество жалбата е **неоснователна** по следните съображения:

На 19.09.2019г. на жалбоподателя е съставен акт за установяване на

административно нарушение за това, че като задължено лице не е подало в срок до 31.07.2019г. данни в ТД на НАП - Бургас с декларация образец 6 за месец юни 2019г. Декларация образец 6 с данни за общия размер на дължимите осигурителни вноски, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", следва да се подаде в срока за подаване на декларация Образец № 1, както следва - А) до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните; Б) при начислено или изплатено възнаграждение за същия месец след този срок (25-то число) - до края на месеца, в който е начислено или изплатено възнаграждението -чл.3, ал.1, т.1, б.А в Наредба № Н-8/2005г. на МФ.

Мястото за подаване на декларация образец 6 за всяко регистрирано в ТД на НАП Бургас лице е в сградата на ТД на НАП Бургас, град Бургас, ул.“Александровска“ № 26, ет.1. Декларацията била подадена по интернет с КЕП на дата 26.08.2019 г. и е приета и входирана с вх. № 02000193291290.

До лицето е изпратена покана по електронен път с изх.№ 02000193291290/ 10.09.2019г. за явяване в ТД на НАП - Бургас за съставяне на АУАН. В указания срок представител на дружеството не се явява, поради което и АУАН е съставен в негово отсъствие по реда на чл.40, ал.2 от ЗАНН.

Административнонаказващият орган, сезиран с преписката по акта, е счел фактическите констатации за безспорно установени и е издал обжалваното постановление.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, обективирани в гласните и в писмените доказателства и доказателствени средства, които са непротиворечиви и допълващи се.

Наказателно постановление е издадено от компетентен орган (съобразно представената по делото Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП) и в срока по чл.34 ЗАНН В случая в деня, в който на АНО е станало ясно нарушението, е издаден и АУАН, а НП е издадено в шестмесечния срок по чл.34 ЗАНН. В тази връзка и с оглед възраженията на жалбоподателя в обратната насока следва да се има предвид следното:

Производството по установяване на административни нарушения и издаване на наказателни постановления е строго формален процес, който се провежда в стриктно регламентирани срокове, част, от които са регламентирани в разпоредбата на чл.34 от ЗАНН. Съгласно въпросната разпоредба - сроковете са давностни (Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015г. на ОСС на ВКС и ВАС, Тълкувателно решение № 48 от 28.12.1981г. по н. д. № 48/81г., ОСНК на ВС; Тълкувателно решение № 112 от 16.12.1982г. по н.д. № 96/82г., ОСНК на ВС; Тълкувателно решение №44 от 29.12.1983г. по н.д. № 29/82г., ОСНК на ВС). Наказателната и административнонаказателната доктрина приема, че давността е институт на материалното право. Следователно за давността по чл.34 от ЗАНН съдът трябва да следи служебно.

В конкретния случай към датата на издаване на НП не е бил изтекъл шестмесечният

срок по чл.34, ал. 3 ЗАНН. Съгласно въпросната разпоредба - образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. Този срок е давностен, поради което той не тече когато производството е спряно, при наличието на условията на чл.43, ал.6 от ЗАНН, а именно когато нарушителят след щателно издирване не може да бъде намерен. В случай, че е налице законосъобразно спиране на административно наказателното производство, времето през което то е спряно не следва да се отчита при изчисляване на срока по чл.34, ал.3 от ЗАНН.

В случая, БРС приема, че административнонаказателното производство е законосъобразно спряно, тъй като от събраните в хода на производството доказателства се установява, че е извършвано изискващото се щателно издирване. Върховният съд, а впоследствие и ВКС в редица свои решения във връзка с чл.269, ал.3, т.2 от НПК (чл. 268, ал. 3, т. 2 от НПК-отм.) сочи, че щателното издирване представлява издирвателна дейност, съставена от цЕ.сочени, последователни, систематични и активни действия, насочени към установяване точното местонахождение на издирваното лице по всички допустими от закона и фактически възможни начини.

АУАН е съставен на 19.09.2019г., при условията на чл.40, ал.2 от ЗАНН, като след тази дата са съставени два протокола от 13.12.2019г. и от 20.12.2019г., видно от които адресът на кореспонденция на дружеството /съвпадащ с адреса му по чл.8 ДОПК/ е бил посетен от служители на НАП гр.Бургас, но на същия не е бил открит представител на дружеството – жалбоподател за връчване на АУАН. В същото време видно от наличната по АНП извадка от Търговски регистър, липсва посочен от дружеството друг адрес или телефон за връзка, на които да бъде връчен АУАН. Ето защо, БРС намира издирването на представители на дружеството за щателно, поради което и правилно административно наказателното производство е било спряно с нарочен акт /л.21 от делото/ на 20.12.2019г.

В ЗАНН липсва уредба, която да урежда абсолютната давност, при която административнонаказателното преследване се изключва, независимо, че наказателното постановление, с което е наложено наказанието не е влязъл в сила, т.е. липсва уредба аналогична на разпоредбата на чл.81, ал.3 от НК. С оглед изричното препращане визирано в чл.11 от ЗАНН, към уредбата на обстоятелствата, изключващи отговорността в разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, то този институт се явява приложим и при административнонаказателната отговорност.

Съгласно чл.80, ал.1, т.5 от НК (доколкото предвиденото наказание за нарушението е глоба/имуществена санкция), наказателното преследване се изключва по давност когато то не е възбудено в продължение на три години. Съгласно чл.81, ал.3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. С оглед посочените норми, административнонаказателното преследване се изключва, ако са изтекли четири и половина години, считано от момента на извършване на нарушението. В случая нарушението е извършено на 31.07.2019г., от която дата е започнал да тече срокът на

абсолютната погасителна давност. Същият срок към настоящия момент не е изтекъл.

Отговорността на жалбоподателя е ангажирана заради неподаване на декларация образец 6, осъществяващо състава на чл.5, ал.4, т.2 от КСО, във връзка с чл.2, ал.2 и чл.3, ал.3, т.1 от Наредба № Н-8/29.12.2005г. на МФ.

С ъ г л а с н о чл.5, ал.4, т.2 КСО осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите данни за: декларация за сумите за дължими осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ и данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица. Декларация за сумите за осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване и за допълнителното задължително пенсионно осигуряване се подава и за лицата по чл.4, ал.5 и 9.

Съгласно чл.2, ал.2 и чл.3, ал.3, т.1 от Наредба № Н-8/29.12.2005г. на МФ Декларация образец №6 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите: от работодателите, осигурителите и техните клонове и подразделения за дължимите осигурителни вноски и вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ – едновременно с подаване на декларация образец № 1.

В случая съдът счита, че от събраните по делото доказателства следва единствения възможен извод, че „БРАВО - МП“ ЕООД, ЕИК: 147245477, не е подало в установения от закона срок – до 31.07.2019г. декларация образец 6 за месец юни 2019г. за сумите за дължими осигурителни вноски на ДОО, ДЗПО и ЗО. Не е спорно, че през 2019г. лицето е задължено лице. Обстоятелство, че „БРАВО - МП“ ЕООД, ЕИК: 147245477 е задължено лице и че не е подало декларация образец 6 в установения от закона срок като цяло не се оспорва и от жалбоподателя, който посочва, че декларацията е подадена от него със закъснение на 26.08.2019г.

Съгласно чл.355, ал.1 КСО който наруши разпоредбите на чл.5, ал.4 и чл.6, ал.9 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, както и който не подаде или не подаде в срок декларация с данните по чл.5, ал.4 или декларация от самоосигуряващо се лице, се наказва с глоба от 50 до 500 лв. за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание. В случая АНО при определяне на размера на наказанието е взел предвид, че се касае за малко забавяне и е намерил, че наказанието ще постигне целите чрез налагане на санкция и в минималния, предвиден от закона размер от 500 лева.

Настоящият съдебен състав счита, че в случая не се касае за хипотезата на чл.28 от ЗАНН, където се предвижда, че за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно

наказание. Съгласно Тълкувателно решение №1 от 12.12.2007г. на ВКС, преценката на административния орган за маловажност на случая е по законосъобразност и тя подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, той следва да отмени наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. За да се прецени дали един случай е маловажен, по силата на препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН, следва да се приложи разпоредбата на чл. 9, ал. 2 НК. В случая, по делото не са ангажирани доказателства, че извършеното нарушение, макар и формално да осъществява признаците на предвиденото в закона нарушение, поради своята малозначителност е с явно ниска степен на обществена опасност, поради което правилно административно наказващия орган не е приложил тази разпоредба.

По делото, няма данни за обстоятелства, които да обусловят по - ниска степен на обществена опасност на конкретното деяние в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от този вид, деянието не се отличава с по - ниска обществена опасност от обичайните нарушения от същия вид. Неизпълнението на задължението само по себе си е предпоставка за ангажиране на административнонаказателна отговорност на виновното лице, доколкото това бездействие е прогласено за противоправно деяние с характер на административно нарушение в санкционната разпоредба на чл.355, ал.1 от КСО. Наложено е минималното предвидено по закон наказание, което би постигнало целите на наказанието и наказателното постановление като правилно и законосъобразно следва да се потвърди.

Съгласно разпоредбата на чл.63, ал.3 ЗАНН в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноски на страните. С оглед изхода на спора, право на разноски има административнонаказващият орган, който претендира юрисконсултско възнаграждение. Предвид изрично направеното искане, на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на административнонаказващия орган следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, чийто размер бе определен от съда съобразявайки правната сложност и разглеждането на делото в едно съдебно заседание.

Предвид гореизложеното и на основание и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №358-F508941/31.05.2023г., издадено от заместник - директор на ТД на НАП гр.Бургас, с което на основание чл.355, ал.1 от КСО, на жалбоподателя „БРАВО - МП“ ЕООД, ЕИК:147245477, със седалище и адрес на управление: *****, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.5, ал.4, т.2 от КСО, във връзка с чл.2, ал.2 и чл.3, ал.3, т.1 от Наредба № Н-8/29.12.2005г. на МФ.

ОСЪЖДА БРАВО - МП“ ЕООД, ЕИК:147245477, със седалище и адрес на управление: *****, да заплати в полза на Национална агенция за приходите София сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати н страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____